DOMSTOLENS DOM
22. februar 1990 *

I sag C-12/89,

angående en anmodning, som Bundessozialgericht i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Antonio Gatto, Radolfzell (Forbundsrepublikken Tyskland),

mod

Bundesanstalt für Arbeit, Nürnberg (Forbundsrepublikken Tyskland),

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 74, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT L 230, s. 6, bilag I),

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene F. A. Schockweiler og M. Zuleeg og dommerne T. Koopmans, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias,

(præmisser gengives ikke)

* Processprog: tysk.

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Bundessozialgericht ved kendelse af 22. november 1988, kendt for ret:

Artikel 74 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor lovgivningen i en medlemsstat indeholder bestemmelse om, at bestemte former for børnetilskud kun kan ydes, såfremt det pågældende medlem af en arbejdstagers familie som arbejdsløs står til rådighed for arbejdsformidlingen inden for lovgivningens geografiske anvendelsesområde, skal denne betingelse anses for at være opfyldt, såfremt familiemedlemmet som arbejdsløs står til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosat.